

На підтримку інклюзивної освіти

- ▷ Більш ніж 32 мільйони дітей-інвалідів у наш час не відвідують школу.
- ▷ Досягнення цілей у сфері стійкого розвитку потребує більших інвестицій в інклюзивну освіту.
- ▷ У новому звіті викладено аргументи на підтримку програми «Ніхто не має залишитися за бортом, коли починається навчання».

Драгана Сретенов,
старший керівник
групи, Програма
розвитку дітей
раннього віку Фондів
«Відкрите суспільство»
(Лондон, Велика
Британія)

Нафса Бабу,
директор, Програма
інклюзивної освіти
«Світло світу»
(Відень, Австрія)

Такі діти, як п'ятирічний Абду Нуру Савадого (на фото), який народився з ДЦП у селі в Буркіна-Фасо, зазвичай не отримують жодних послуг у сфері розвитку дітей раннього віку, що дали б їм можливість відвідувати школу, повноцінно розвиватися і реалізовувати свій потенціал. Для дітей, які мають ризик отримати інвалідність, або тих, що вже мають інвалідність, період раннього дитинства є найважливішим етапом у їхньому житті. За підрахунками, більш ніж 32 мільйони дітей з інвалідністю шкільного віку не мають можливості відвідувати школу, і більшість із них мешкають у країнах, що розвиваються. Статус дитини-інваліда більше впливає на її шанси здобути освіту, ніж її стать або місце проживання.

В опублікованому в 2016 році звіті #CostingEquity, підготовленому за підтримки Фондів «Відкрите суспільство», було викладено аргументи на користь необхідності термінового збільшення інвестицій із боку урядів і донорів у фінансування програм навчання дітей з інвалідністю для досягнення Цілей у сфері стійкого розвитку (SDGs). Є вагомі докази того, що саме працює у галузі освіти для дітей з інвалідністю, однак до цього часу інвестиції у системні зміни і розвиток навичок і здібностей учителів були недостатніми. Якби інклюзію дітей з інвалідністю визначили обов'язковою умовою доступу до коштів донорів, це дало б змогу досягти вагомих зрушень у нинішній ситуації (International Disability and Development Consortium and Light for the World, 2016).

Перші результати помітно вже нині. Під час Саміту з питань інвалідності, який відбувся у 2018 році, Всесвітній банк узяв на себе зобов'язання забезпечити, щоб до 2025 року усі освітні програми стали інклюзивними для дітей з інвалідністю. Крім того, Банк у співпраці з Міністерством із питань міжнародного розвитку Великої Британії і Міністерством закордонних справ Норвегії погодився підтримати ініціативу інклюзивної освіти, що передбачає надання технічної підтримки урядам і забезпечення доступу до фінансування.

У липні 2019 року Фонд «Світло світу» й Фонди «Відкрите суспільство» почнуть готувати новий інформаційний звіт і короткі меморандуми на основі результатів кампанії #CostingEquity, метою яких буде фокусування уваги на збалансованому фінансуванні у сфері розвитку дітей раннього віку. Розробники звіту продемонструють, що заходи втручання у цій сфері можуть допомогти дітям із соціально незахищених груп і дітям з інвалідністю реалізувати свій потенціал і запобігти роз'єднанню сімей унаслідок передання дітей до спеціалізованих закладів.

Звіт, що має назву «Ніхто не має залишитися за бортом, коли починається навчання», приверне увагу до того, наскільки низьким є нинішній рівень інвестування в інклюзивний і справедливий розвиток дітей раннього віку, зокрема з боку донорів, і наскільки довгий шлях потрібно пройти, щоб розширити масштаб інвестицій. Попередні висновки свідчать про те, що багато донорів витрачають менш ніж 1 % загальної суми допомоги на розвиток дітей раннього віку.

Звіт є дуже своєчасним для розроблення програм інклюзивного і справедливого розвитку дітей раннього віку: основну ідею цього річного Політичного форуму високого рівня було сформульовано як «Створення можливостей для людей і забезпечення інклюзивності та рівності», а Мету сталого розвитку 4 буде ґрунтовно проаналізовано.

Неможливість надати освіту дітям з інвалідністю має згубні наслідки не лише для десятків мільйонів дітей і їхніх сімей, а й для цілих економічних систем. За оцінками Всесвітнього банку, Бангладеш може втрачати 1,2 мільярда доларів, або 1,74 % ВВП, щорічно через брак можливостей для здобуття освіти і працевлаштування людей з інвалідністю та осіб, які за ними доглядають.

Нуру не навчився ходити й говорити доти, доки два роки тому він і його мати не почали отримувати підтримку у сфері розвитку дітей раннього віку від місцевого фахівця з реабілітації. Зараз мати Нуру вірить у здібність її сина до навчання і планує записати його до місцевої початкової школи. Зі збільшенням обсягу інвестицій в інклюзивний розвиток дітей раннього віку і збиранням нових доказів усе більше дітей із різних країн світу зможуть отримати однакові можливості.

→ Ця стаття доступна за посиланням: earlychildhoodmatters.online/2019-27

ПОСИЛАННЯ

International Disability and Development Consortium and Light for the World. (2016). #Costing Equity: The case for disability-responsive education financing. Brussels: IDDC.

Матеріал доступний за посиланням: https://iddcconsortium.net/sites/default/files/resources-tools/files/iddc-report-short_16-10-17.pdf (accessed March 2019).

Абду Нуру Савадо, 5 років, Буркіна-Фасо

Фото: надано Light for the World